

contrarium, & verificaretur constare de delicto, cum suis qualitatibus, sed non ante. At hoc dato, quod scilicet non impetrat restitutionem in integrum adversus lapsum Quinquenii, vel ea impetrata nequeat probare nullitatem concludenter, prout requiritur, adhuc tamen supereft contra Fiscum exceptio, quod non verificantur in Reo actiones per Verba legis significatae propter quas imponitur pena ultimi supplicii, certum est enim, quod in penalibus Verba legis intelligenda sunt strictissime, & in propria significatione, ad allegata per Sperell. decis. 103. num. 10., Farinac. q. 13. num. 40., & in potiori significatione, l. 1. paragrapgo qui in perpetuum ff. si ager Vettig., cum aliis allegatis per Guazin. defens. 29. cap. 2. num. 13., actiones autem expresae in legibus, quibus inititur Fiscus, sunt (Rapuerit, Sollicitaverit, Coruperit, quas fateor sufficere, quod disiunctive verificantur, propter dictionem aut; attamen in Processu non habetur, quod iste miles rapuerit Monialem, neque sollicitaverit, quin potius e contra habetur, scilicet, quod Monialis ipsa sollicitavit Militem, ut ipsa ex se fassa est, & revera ita creditur factum, supereft ergo difficultas in verbo coruperit, quia cum Miles habuerit copulam post fugam cum Moniali, quæ per antea honestè vivebat, videtur verificantur corupisse.

Attamen verbum Corrumperem, secundum proprietatem verbi, primò, & principaliter importat corrumpere in animo, mente, & moribus, & minus principaliter corrumpere in corpore: D. Ambrosius relatus in can. revera 32. q. 5., ita ex D. August. relato in can. Proposito 32. q. 5., ubi Barbosa ibi, quæ deceptoris suo proposuit se supponere, mente est corrupta, sed integra corpore; ita seruum alienum, quis dicitur corrumpere, quando suasionibus malis deteriorem facit, quo ad mores, putat ut furum faciat l. i. ff. de servo corrupto, l. si quis servo alieno C. de furtis, & servo corrupto, l. ut tantum S. i. ff. de servo corrupto, ibi interest nostra animum liberorum nostrorum non corrumpi, & glossa in explicatione tex. d. l. si quis servo alieno, & in declaratione rub. ff. de servo corrupto.

Ita Juxta dicitur corruptus pecunia, vel pre-

cibus, & munieribus, quatenus animus ejusdem depravatur, ut recedat à recto, Farinac. q. 111. num. 17., ita, & Notarius dicitur corruptus promissione, pecunia &c., si animus ejus flectatur, vel ad falsitatem perpetrandam, vel ad acta vitianda, Farinac. q. 111. num. 127., ita testis dicitur corruptus promissione, pecunia, vel alia re, Farinac. q. 67. num. 236., si animo inducatur ad deponendum falsum, vel veritatem subticendam, ita, & mulier non corrumpitur corpore (sublata vi præcisa, qua invita per copulam corrumpatur corpus) nisi prius suasionibus, precibus, pretio, munieribus animus corrumpatur, hinc notatur differentia inter actionem de servo corrupto in animo, & actionem de servo corrupto in corpore, quod de corrupto corpore agatur virtute, l. aquilæ de domino illato, ad illud verò de corrupto in animo agitur, virtute l. de servo corrupto, ut post gloss. notat Oinotim. Instit. lib. 4. tit. 6. S. in duplum à num. 2., & pluribus ex sequentibus.

Miles autem in hoc casu non corruptus in animo Monialem, ut ex processu colligitur, quin potius ipse fuit a Moniali sollicitatus, & corruptus, suasionibus, munieribus, pecuniis, cibariis, promissionibus, plures enim, & plures renuit ei consentire, immò expressit suam voluntatem de redeundo ad Patriam, ostendens se potius aversari, quam amore affici, & tamen Monialis semper restitit, ne diffederet, sed suasiones, ac pecunias addidit, se nulliter professam affirmans matrimonium spopondit, ut tamen victus Miles importunus precibus, urgente Diabulo, corruptus cesserit, heu Miles armatus devictus à foemina imbelli.

Accedit consideratio, quam fuso calamo habet Justinianus in Autent. de Lenonibus, quod scilicet pueræ, mulieres non curruperentur corpore, nisi prius munieribus promissionibus, aliisque mediis suasionibus corrumpentur animo, & corde.

Tum quia lex si quis rapuerit, loquitur de masculo sollicitante, & corrumpente mulierem, quod frequentius accidit, non quando mulier sollicitat, & corrumpit virum, quod raro accidit, leges autem sunt de frequenter, non de raro accidentibus, l. nam ad eam ff. de legibus, Zabarell. in cap. 1. num.

1. num. de delict. puerorum.

82 Cum ergo Militi non convenient verba legis, neque eidem convenit dispositio legis l. 4. S. toties ff. de damno infecto, l. quo ad constitutum ff. de militari testan., cum pluribus aliis concordantibus allegatis per Barbosam axioma Juris 136. num. 8., Farinac. fragm. Crim. V. extenso num. 69.

83 Nec potest virificare in contrarium auctoritas Filippi Decii, Conciol. 305. num. 4. dicentis, quod ex quo Monialis deferebat habitum religiosum, eamdem cognoscens carnaliter dicatur commissum delictum, pro quo à lege imponitur pena ultimi supplicii, ipse enimmet Decius subsequenter fatetur, quod suum assertum non est tutum, sed posse impugnari.

84 Sicuti neque possunt expugnari prædicta, afferendo significatum verbi (sollicitare) quod portat verbis, suasionibus, munieribus tentare animum; unde corrumpere debet importare quid diversum, cum non sint synonima, igitur intelligendum sit de corruptione in corpore, quod Miles patravit habendo carnalem copulam.

85 Fateor, quod verbum corrumpere importet quid diversum à Verbo sollicitare, nempe sollicitare importat suadere, alicere munieribus, promissis precibus, etiā si nullus sequatur effectus, quatenus mulier sollicitata nolit consentire, sed resistat, & recusat, tunc mulier dicitur sollicitata ad turpia, sed non corrupta, ad allegata per Bonacinam de Confessario sollicitante q. 6. puncto. 3. nu. 4.; Ac propterea sollicitantes ad turpia, si effectus non sequatur, extraordinarie puniendo sunt, ut post plures scripsit, Farinac. q. 144. num. 33., Raynald. observ. Criminal. cap. 27. s. 2. num. 6., unde constat dari crimen sollicitationis effectu non sequito, ut de muliere sollicitata à Lena, quæ nolit consentire: Farinac. loco supra citato, & in sacris scripturis Genes 39., Uxor Putipharis sollicitavit Joseph ad turpia sine effectu, quia non consensit; Unde D. Ambrosius lib. de Josepb. c. 5., admirans exclamat, teneri ueste potuit, animo capi non potuit, & D. Jo. Chrysostomus homil. 62. in Genesim, majus, & admirabilius miraculum reputat, quod Joseph à foemina sollicitatus non consenserit, quam quod tres pueri in fornace Babilonica remidio ignis illesi evaserint. At corrumpere importat sol-

licitare cum effectu, id est, quod ille, qui dicitur corruptus animo consenserit, & sit depravatus, licet corpore non corrumpatur, habemus bonum tex. in l. si quis servo alieno C. de furtis, & servo corrupto, ubi si quis servo alieno suaferit, ut aliquam rem domini sui surriperet, & ad se deferret, servus autem hoc domino manifestaverit, & dicitur, quod servus non dicitur corruptus iniquis suasionibus, quia minimè deterior factus est, tamen consilium corruptoris ad pernitiem probitatis servi introductum est, nec obstat, quod ibidem lcx concedat domino actionem servi corrupti, quia tunc agebatur de pena pecuniaria, ad quam facilius lex descendit, quod notat gloss. ibidem in Verbo extendatur, ubi, quod in hac actione agit ad interesse tantum, & propterea extenditur, non sic ubi agitur de pena ultimi supplicii, unde corrumpere differt à sollicitare, quia corrumpere importat effectum depravationis in animo, sollicitatio potest esse sine tali effectu, immò cum totali animi resistentia.

86 Nec obscure idem colligimus ex l. 1. S. fin. C. de rapt. Virg., ubi quando Virgo consentit se in corpore violari, prius fuit animo corrupta, ibi (nisi eam sollicitaverit, nisi odiosis artibus circumvenierit, non facit eam velle in tantum dedecus se se prodere), & superius dixerat, quia hoc ipsum velle mulierum, ab insidiis nequissimi hominis, qui meditantur rapinam, inducit, & in S. in duplum, ubi, & gloss. in Verb. deterior factus sit Institut. de action., ubi Oinotimus.

87 Ad hæc notandum est modus scribendi Sperell. allegata decis. 137. sub num. 26., ubi allegando actiones in l. si quis rapuerit probitas, dicit capitali pena subiici, tam rapientem, quam sollicitantem, vel corrumpentem, & cognoscentem Monialem, ubi coniungit hæc duo corrumpentem, & cognoscentem, tamquam duo diversa, unde non sufficit cognoscere, nisi præcedat corrumpere in animo, & ibidem Sperell. interpretatur verbum attentare, de quo in l. si quis non dicam rapere, sed attentare C. de Episcopis, & Cleric., Attentare nempe pudicitiam Monialis, quæ attentatio fit sollicitando, munieribus &c., prærequisitur ergo semper, quod præcesserit hæc attentatio, & sollicitatio ad turpia, quæ nullatenus verificantur in Milite, de quo agimus,